

ЄВАНГЕЛЬСЬКА ПРАВДА

EVANGELICAL TRUTH

„Слово Твоє світло на стежці моїй”

Рік IV. Число 9

ВЕРЕСЕНЬ, 1943 — SEPTEMBER

Vol. IV. No. 9

Птахи чи кажани?

By permission of Sunday School Times

ПРОВОКАЦІЙНИЙ НАПАД

В Торонті виходить російська газета. Газета ця згідно новій тактиці не парадуює як большевицький орган, проте судячи по деяких статтях все те що роблять комуністи для них є поза всякою критикою. Редакція цієї газети помістила протест, що доводить російське твердження: „крайності сходяться”. Редактор цієї большевицької газети називає в окремім циркулярнім листі російських баптистів „братами”.

Російський большевик обіймив російського баптиста. Це сталося не тому що атеїст стався віруючим, або російські баптисти стали атеїстами. Причиною цієї нової дружби був Собор Українських Євангеліків в Торонті на котрий наші „обеднані” російські „протестанти” виляли скільки могли помий і злови. Річ не нова, це лише відгуки стародавньої мелодії: „Не било нет і не будет”. Гасло це обеднує без винятку: комуністів, монархістів, безбожників, баптистів і

всх інших серед росіян. Протест доводить одне, з незаперечною ясністю, а це те що український євангельський віз іде.

„Протест Собору” написаний в дусі доносу до „черезвичайки” і складається з наклепів та московського типа побожности, що в одній руці тримає ножа а в другій хреста, і де ніж не помагає, то там людину добивається хрестом. В цілях спростовання лжи, Виконавчий Комітет Собору хоче цим довести до загального відома, що Український Всеєвангельський Собор був скликаний представниками трьох деномінацій: Укр. Баптистами, Пресвитеріянами і Злученою Церквою, а зовсім не двома баптистськими проповідниками, як пишуть автори „Протесту”.

Головною ціллю праці Українського Всеєвангельського Собору було питання про видання Святого Писання в українській мові. Окрім цього питання Собор розглянув так са-

мо декілька інших справ поміж ними і справу Комітету Українців Канади. Є неправдою що: „баптистськіє прапаведнікі вазбуділі вапрос” о Камітеті Українцев”. Питання про комітет підніс Проп. Пресвитерської Церкви М. Фесенко, внесок попер Проп. Злученої Церкви Р. Ковалевич. Резолюція була принята одногосно.

Автори „Протесту Собору” розбиваючи єдність канадійського зусилля, роблять низку неправдивих і провокаційних закидів проти Собору і КУК-а.

КУК є громадською організацією, що була заснована канадійськими українцями для помочи Канаді в теперішні часи. При чім цілком природньо, що українська організація також дбатиме і про українські справи, в котрі росіяне неповинні мішатися.

КУК ніколи не пробував „внушати канадім українцам враждебне настроєніє к рускаму народу”.

Масові розстріли, виголодження населення, 8,000,000 жертв голодного герору, опльовані і знечичені церкви, це було тим що „внушіло враждебное настроєніє” українцям і всім цивілізованим людем на світі і це „настроєніє” лише посилюється коли наші люде читають московсько-комуністично-баптистські „пашквілі” на канадійські українські народні інституції.

Протест твердить що КУК хоче відірвати Україну від большевиків.

Українці на цілім світі під цей час журяться не тим як би відірвати Україну від Совросії, як думають і змагаються за те щоб відірвати Україну від інших окупантів, а це від німців, румунів і малярів. І як що для московських баптистів не є гріхом працювати для російсько-большевицького „гасударственнаво єдінства”, то чому мало бути переступом для українських євангеліків прагнути української державної соборности?

Автори протесту, чомусь ду-

мають, що українська держава має бути „враждебна” російській. Очевидно іх мучить неспокійна совість і очевидно що перед іхніми очима встають мільони покатованих українських дітей, жінок і мужчин, що іх брутально помордовано во імя московського „гасударственнаво єдінства”.

Але український нарід є добросердечним народом і скоро забуває кривди, що йому спричиняли сусіди. Українці не тільки скоро забувають але і легко прощають. Отже в будучині питання про те чи буде Українська Держава „враждебна” чи ні, залежатиме на самих росіян. Як що вони задовольняться своїми посілками і не будуть пхатись на українські землі, то відношеня можуть бути навіть приятельські.

Автори протесту рахують, що коли український євангелік працює для свого народу, то він „занімається паліткою” і тому грішить.

Накинувшись в такий спосіб на українських братів за „палітику” російські баптисти в тім же самім „протесті”, але декілька шпальт нище з великим захопленням „молят Бога” щоби „Он сахраніл” „єдінство гасударственное” для Росії.

Ще з часів „Івана Грознаво”, Петра, Катерини і до модерних часів це „єдінство гасударственное” будувалось потоками крови і нелюдськими несамовитими катуваннями беззахистних і безбройних людей. Чи молитва за це, криваве „єдінство” не є тако ж „паліткою”? Як євангеліки, ми думаємо, що це гірше ніж „палітика”, це є богохульство.

Українські євангеліки сподіються, що російські брати баптисти рішуче і публично відмежуються від цього провокаційного і лицемірного нападу. Виконавчий Комітет Собору дивиться на виступ: „Русско-Українскаво(?) Баптистскаво Саюза Восточнай Канади” лише як на чергову авантуру безбожників. Цей „про-

(Докінчення на ст. 2)

„ПРОТЕСТ ПРОТИ ПРОТЕСТУ”

На рекомендацію Проп. П. Коляди редакція російської більшовицької газети розіслала многим українським рідним листи і десятками чисел свою газету, в котрій самозванці від неіснуючого „Русско-Українсько-Баптистсько-Саюза Восточної Канади”, подали свої брехні. Зроблено це було в цілях пропаганди більшовизма, бо вони надіялись, що такою дорогою придбають багато передплатників. Та даремно, український нарід добре тепер розпізнається на агентах „єдиної і неде-лмої” і в результаті усі ті більшовицькі шмати полетіли до кухні на вогонь. Отже циркуляція „Вестніка” не збільшилась, а зменшилась.

Що ж до самого протесту, то маючи на увазі репутацію його авторів, шкода було б їм відповідати зовсім, забагато чести, але маючи на гадці наш нарід і щоб остерегти його, мусимо подати ці пояснення як пересторогу.

Скажемо перш про самих авторів протесту від неіснуючого союзу, головою котрого являється П.П. Коляда а Фома Дзюрнич секретарем. Секретаря підписавшого „Протест” добре знають в Детройт Блейн Лейк, Саск. та в Торонті, але ніхто його „слави” не заздрить і багато стидаються, що він себе називає баптистом. Голова Союзу є психологічний феноменон і що до спосібности міняти фарби, цей добродій може завстидати хамелеона.

Для доказу подаємо його переміни. В Саскачевані став менонітом, потім перейшов у суботники, знов вернувся до менонітів, став союзником, був п'ятидесятником, потім став Дейнековським-Евангельським у Злучених Державах. Пізніше переїхав до Торонта і став простим евангельським,

ПРОВОКАЦІЙНИЙ НАПАД

(Перенесено зі ст. 1)

тест” має на меті розбити єдність праці Собору і Комітету Українців, котрий є одною з найбільш патріотичних організацій серед канадійських гомо-рожан недавнього європейського походження.

За Виконавчий Комітет Собору,

М. Фесенко, Секретар.

приставши до гуртка Евангельських Християн. Цей гурток скоро розігнав, перехопивши місце зборів. Другому гуртку баптистів присягнув, перед посланими до нього свідками, що він вже буде сто процентним баптистом і в такий спосіб обійшов і тих.

Від так цей добродій удався до всіляких протестантських церков по гроші, але з того не було багато користи. Тоді він зорганізував Ont. Slavonic Missionary Society в Жовтні місяці 1940 р. заінкорпорувавши цю організацію в уряді. І вневдовзі уступив назбираним ним людей „незалежним схизматикам” (independent). Про цю подію англійський журнал „The Fellowship Evangel”, Nov. 1940 пише так: „Recognition of Ukrainian Church and ordination of their pastor P. P. Koleada”.

Як бачите цей добродій при нагоді зробив себе і свою російську громаду українцями, бо в той час за росіян менше платили.

Українство. Добр. Коляди і його громади не тривало довго, в Вересні 1941 р. він запровадив усю отару: Онтарійське Словянське Місійне Товариство, свою недавно зукраїнізовану громаду в Торонті і громаду в Вержіл до Russian Missionary Society в Чикаго. Від цих поміч була більша і наш „протестант” знов став росіяном. Про це в деталях описано в The Friend of Russians' Sept.-Oct. 1941 р. Одержуючи поміч від цих місійних організацій він постійно домагався утримання від своїх овець також.

Треба зазначити, що велика кількість членів не були поінформовані про всі ці блукання, зміни національності і т. інше.

Але „бальному караблю бальшое і плаваніє”. Відпочивши від всіх цих перемін наш герой в червні ц. р., видав відозву: „Возваніє к абедієнію дітей Божих”. Другими словами: „Пролетарії всех стран обєднєйтесь”.

Бо вже на горизонті появилося „Вестнік” з своїми спокусами. Звичайно: „голодній кумі хліб на умі”. Оповідають, що одного хамелеона поклали на різнобарвне покривало, той пробував відразу прибрати усі кольори покривала,

не витримав і згинув. Цей хамелеон був куди слабший нашого, проте його „крулевство від моржа до моржа” пропало.

Що ж до самого „Протесту Собору”, то у російського таки письменника Крилова є казка про Слоня і моську.

„Пускай же гаворят сабаки; „Ай моська! Знать она сильна, Што лаєт на слона”.

Але скільки б „моська” не хвилювалась слонові то не пошкодить. Чому „Протест”? Причина не в тім, що є КУК, не в тім що є Собор, а в тім, що є українці. Погляньте на мапу Європи, і виразно прочитаєте УКРАЇНА. Та хоч би ви яничари й похрипли горляючи, що „нет” України, вона є і буде. А ви людоньки з України чого пхаєтесь до росіян, та ж вони самі вас „хах-лами” називають, бо ви по їхньому балкати не вмієте; отже росіянами не можете бути, а українцями не хочете бути, то де ж вас подіти?

Наколи ж хамелеони і „моськи” маскуються св. Письмом, нехай шановні читачі заглянуть з нами до св. Письма, що там сказано про „недліму єдність”, та про різні народи.

Інтернаціоналізм по свому духу противорічить Слову Божому і тому не може бути ліком на недуги світа, а ще менш інтернаціоналізм може принести яку будь користь в церкві Христовій.

Перш за все національне життя було призначено від Бога. (Див. Діяння 17: 26,27, I Мойсея 11:7,8). Тому усі хто хоче знищити національність чи то в світі чи то в церкві, тим самим хоче знищити установу Божу, він противиться Божому планові.

По друге влада і права земних правителів усталені і означені Богом. Ця влада завжди була національна і її авторитет походив від Бога. (Римлян 13:1,2, Даниїла 4:14, 5:21).

У третє інтернаціоналізм завжди був ворожий Богові і атеїстичний. Інтернаціоналісти завжди оголошували війну свому Творцеві та Його церкві.

Німрод (I Мойсея 10,8-10, 11:4), Карл Маркс, Енгелс, Ленін, Сталін.

Розглянемо це питання далі на підставі Слова Божого.

У перших людей родились два сини, Каїн же був від діявола. (I Йоана 3:12), він не хо-

тів щоб були інші люде, окрім нього, а тому убив брата свого Авеля. Бог же воскресив потомство Авеля і народився Сет і тоді почали признавати імя Господне (I Книга Мойсея 4:25,26).

Ці події записані в Слові Божім, ясно навчають, що ті хто небажають щоби були інші народи і люде окрім них, одного духу з братовбивцем Каїном. Каїн був за „єдінство” свого кодла, за своє пановання, але люди почали славити Бога і призивати імя Його лише тоді, коли Бог воскресив потомство Авеля. І коли українці зазначають, що і вони мають право жити як окремий нарід, то вони сповняють волю Божу, що проявилась в народженні Сета.

Пізніше кодло Каїна, через своїх уродливих дочок приваблювало синів Божих, потомство Сета, і зробили: „неділиме єдінство”, яке Бог вигубив потопом.

У потомстві Ноя вродився Німрод-велетен, котрий будував Вавилонську вежу, щоб був „адін народ”, та Бог помішав їх мову і розпорошив їх по всьому світу створивши різні народи, між ними і українців. (I Книга Мойсея 10:8,9 11:1-9). Отже це Бог, що зробив з однієї крові весь рід чоловічий... для чого? Щоб усі народи шукали Господа. (Діяння 17:26,27). Тому „неділиме єдінство” було завжди безбожне: Каїн, Німрод, Сталін...

Український нарід був перший, від котрого повстали росіяне, та українська мова була коренем других словянських мов. Це український нарід був тим народом, що шукав Господа. З давніх часів найбільш святинь було на Україні, та з всієї Росії на Україну сходились православні москалі, навчені побожности українцями, щоб поклонитися в тих українських святинях. В пізнійші часи по першій великій війні, коли Бог після світла Євангелія нашому народові, весь евангельський рух зосередився на українських землях, або в Сибіру, де українців засилав лихий уряд. В самій Росії евангельський рух йшов дуже мляво і нараховував дуже мало прихильників. Проте закордоном росіяне, що все звикли жити „хахляцьким хлібом і працею”, на весь світ голосили про великий (Докінчення на ст. 3)

„ПРОТЕСТ ПРОТИ ПРОТЕСТУ”

(Перенесено зі ст. 2)

евангельський рух в Росії, де його зовсім не було. Це саме діється і на іміграції. Маса віруючих складаються з українських людей, серед котрих ви знайдете дуже малу кількість росіян. Останніх ви найбільш зустрінете в товариствах Максима Горького і інших безбожних організаціях. Старі звички тажко покинуті і привикши до українського хліба навіть в Канаді і Злучених Державах, різні російські штучні місійні товариства, оголосили українців росіянами та занялися його „духовою опікою” і в такий спосіб робили собі не зле життя, що тепер починає уриватись.

Передбачаючи страту джерел прибутків, вони почали крик і протести. Найбільший переступ українських евангеліків з їх точки зору полягає в тім що Собор признав КУК за добру українську організацію. Собор Українських Евангеліків, не потрбував приєднуватись до Українців Канади, бо ми є частиною української родини. Собор лише підкреслив, що він вповні солідаризується з засадами КУК-а, що до виконання горожанських обовязків. Бо канадійські українці є лояльні горожане Бритійської Імперії, а не червоного дракона, або Сталіна, котрому свою лояльність в Канаді віддають хамелеони „моськи”.

Собор прилучується до голосу КУК-а в його домаганнях, щоб по вигранню війни Союзними Державами український нарід в Європі одержав повну суверенність в його етнографічних межах, згідно з засадами Атлантийського Чарту. А як би цього не стало і Господь скоро прийшов, тоді всі народи придуть і поклоняться перед Ним, а царі земні принесуть славу і честь свою до Нього (Откриття 15: 4, 21:22). Там будуть і українські царі і український нарід, лише цар „неделімой” Росії-Москви, і нарід комуністів, а з ними і хамелеони і моськи, там не будуть, бо Бог покаже над ними перш святість свою на горах Ізраїля. (Езек. 38:16, 39:1-4).

Спитайте чому так? Забуваючі давні винищення українського народу московськими царями, пригадаємо, як по першій великій війні, червоний

дракон вигубив 8,000,000 українського населення. А християн? У всій історії переслідування християнства, не було стільки вигублено віруючих, скільки їх вигубив червоний уряд Сталіна. Минулого року комуністи видали відозву пропаганди, у американських журналах. Ця відозва була ніби в імени 4,000,000 Евангельських Християн Баптистів, під відозвою були подані імена баптистських проповідників, що ніби її підписали. В той час як в Америці і Канаді ми мали певні інформації, що більшість тих проповідників вже давно були розстріляні.

Однак ім удалося обдурити багатьох і навіть серед російських і українських баптистів було зібрано і вислано десятки тисяч доларів у ті руки, що з них капала кров наших братів і сестер. Сид і ганьба, і гнів на вас від Бога. Так говорить Господь! Чи слід було тобі помогати нечестивцеві й любити ненавидячих Господа? За це на тебе гнів від лиця Господнього (2 Пар. 19: 2). Покайтесь і скажіть з українським народом: „Не пора, не пора, нам любити царя, що наш люд розпина”... Шож до закиду Собору в „Протесті”, що ніби Собор кипів „злобою сатани” против російського народу і російських проповідників, то і це брехня.

Резолюція Собору звучить ось так: „Собор висловлює свій жаль з приводу деморалізації, що її вносить в релігійне життя українських евангельських громад праця представників різних російських штучних місійних створень в Злучених Державах та Собор закликає усі евангельські громади, розважно приймати подорожуючих представників цих товариств і в разі сумніву звертатись до Управи Собору за інформаціями про їх діяльність”.

Нище подаємо список російських організацій котрі цікавляться працею серед українців в Канаді і Америці:

1 — Russian Missionary Society Inc. Chicago, Ill.

2 — Russian Christian Relief Society, New York.

3 — Russian Inland Relief Mission, New York.

4 — Russian Missionary Service, Philadelphia.

5 — Russian Gospel Assn. Inc. Chicago.

6 — Russian Evangelistic Assn, Los Angeles.

7 — Russian Field Mission.

8 — Russian Gospel Movement, Inc. Berne, Ind.

9 — Ontario Slavonic Missionary Society Inc. Toronto.

Окрім цих ще організували товариства місійні: Ярошевич, Воронаев, Салов-Астахов, Нездолий ім же числа несть.

Собор був обхоплений жалем, а не „злобою сатани”, до тих російських місійних створень, що зловживали довірям братів та користаючись їх іменами робили собі життя з легковірних американців, описуючи свої „великі” осягнення в Канаді. Де котрі з російських місійних організацій ведуть життя паразитів, та є боляками на тілі українських і російських братів, як на Сході так і на Заході.

Вони збирають великі гроші на Біблію і „спасати Росію” але нема ні одного ні другого, лише роблять життя для себе, а за останки наймають інших паразитів, що розбивають громади евангеліків, як це мало місце в Сан Франціско, Ванкувері, Брітш Колумбії, Саскчевані, Манітобі, Торонті, Верджіл і т. д.

Український Евангельський Собор має щирю любов до всіх людей без різниці їх національності. Ми бажаємо добра і Божого благословення однаково для всіх і ми перші радувались коли зобачили б, що російський нарід ширю навертається до Бога. Ми віримо, що з правдивими віруючими братами серед росіян, ми могли б легко домовитись, бо навернена людина не буде гнітити, обманювати, визискувати і рабувати. Але російським і нашим горем є те, що серед росіян, віруючих людей так мало, а ті що називають себе дітьми Божими, часто грішать проти Правди, зневажаючи український нарід і його мову. Собор боліє серцем і за тих, що прикриваючись іменами Христовим нищать Його церкву.

Господи Боже, рятуй дітей Твоїх з паці тих вовків в овечих шкурах, вимагай кров святих Твоїх від рук тих паразитів.

А ви шановні читачі, нехай це вас не чудеє, розгляньте де права дорога, та йдіть по ній, і як звели ті самозванці, не встидайтесь вернуться до сво-

го братства. (Єрем. 6:16. 8:4-7). Полюбіть Святе Письмо. Особливо: 2 Петра 1:9, Откриття 1:3 Читайте „Християнський Вістник”, „Ранок” і „Евангельську Правду”.

На доручення Виконавчого Комітету Собору,

Іван Шакоцько.

—o«*§*»o—

ЦЕ ДІЄТЬСЯ ТЕПЕР

Один український католицький часопис закидує протестантам, що вони неморальні, распустники, картографі і т. і. як доказ він наводить опінію іншого католика з 15-го століття. Але що робить католицька церква сьогодні? Візьміть наприклад „Блекфрайарс Гілд” в Нью Йорку. Це є найкраще знане католицьке театральне товариство в Америці, керують ним священники. Це товариство ставить представлення, що показують перелюбні авантури героя з двома одруженими жінками, котрі мають дітей. Це не що інше як публична пропаганда нечистоти. Такого типу було представлення, що його показувано 30-го Травня під назвою „Музикал Момент”.

Театральні критики назвали це представлення сміттям, та зазначили, що „Блекфрайарс Гілд” за надто широкоглядна що до полових відносин.

—o«*§*»o—

КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА І МУСОЛІНІ

Папа Пій XII зробив угоду з Мусолінієм, в наслідок чого він дістав на один біліон лір фашистських урядових бондів і 750 мільонів лір готівкою. В замін за це він попірав уряд Мусолінього і його війну в Етіопії.

В своїй промові 29 Лютого 1929 р. Папа Пій XI сказав про Мусолінію, що він є: „дар Провидіння, людина що вільна від упереджень політичних діячів ліберального напрямку”. Тепер коли Мусолінію не стало є поважна загроза, що бонди, котрі Папа Пій XI дістав від Мусолінію пропадуть. Отже треба сподіватися, що католицька церква якось мусить рятувати ту владу, що дала їй гроші.

Кожний евангелік повинен передплатити сам і збирати передплати між евангеліками і однодумцями на „Евангельську Правду”

„ЕВАНГЕЛЬСЬКА ПРАВДА”

Релігійний часопис, що його присвячено поширенню науки Слова Божого, виходить кожного місяця.

Передплата на рік в Канаді і закордоном \$1.00. Окреме число 10 ц.
М. ФЕСЕНКО—РЕДАКТОР.

Адреса редакції :

506 Ossington Ave., Toronto 4, Ont.

“EVANGELICAL TRUTH”

Is a monthly journal devoted to furthering of the Gospel.
M. FESENKO, EDITOR.

Subscription price for one year is — \$1.00.

Please send subscriptions to:
M. Fesenko,

506 Ossington Ave., Toronto 4, Ont.

ВІД РЕДАКЦІЇ

З огляду на те, що рекомендація Українського Євангельського Собору, що до передплачування українських євангельських часописів з злою ціллю була мильно інтерпретована противниками Слова Божого серед українського народу, ми подаємо наступне пояснення рекомендації. Рекомендація Собору не є обов'язкова. Кожний передплатник „Християнського Вістника” „Канадійського Ранка” і „Євангельської Правди” і надалі зістає передплатником свого часописа.

З огляду на те, що багато братів передплачують всі ці три часописи, то для них планувалася знижка передплат, щоб полегшити їм грошевий тягар. Собор рахував, що кожний свідомий євангелик повинен читати релігійну літературу усіх напрямів, про те вибір цієї літератури залежить на самого передплатника, він може виписувати усі часописи або лише один, або навіть жадного.

Ніякого союзу, чи то спілки, чи об'єднання часописів редактори українських часописів на думці не мали і немає, про те будуть усі вдячні, як що кожний брат і сестра вишлють свою повну передплату на час.

Кожний український євангельський часопис лишиться тим чим він є тепер, репрезентуючи думку своєї церкви. Тому усі наклепи ворогів Слова Божого серед українського народу проти українських євангельських часописів є безсоромним обманом негідним віруючих людей.

ДО ЧИТАЧІВ

Кожний передплатник і читач „Євангельської Правди” певно знав, що передплата в розмірі 50 центів на рік ледве покриватиме навіть половину коштів друку газети, при чім праця редактора не була оплачувана зовсім.

Дякуючи щирій допомозі віруючих та окремих громад, ми спромоглися видавати часопис на протязі минулого часу. Ця поміч була оправдана, бо багато наших передплатників не мали праці і часом було тяжко заплатити навіть 50 центів. Тепер коли всі працюють, обставини змінилися і тому редакція вірючи, що ніхто з передплатників не бажає користатись поміччю інших, наколи він сам в силі заплатити свій рахунок, рішила підвищити передплату до \$1.00 на рік. Передплата в розмірі \$1.00 матиме силу для всіх нових передплатників починаючи від Вересня місяця 1943 року.

Ця передплата при теперішнім числі передплатників лише покриє кошта друку, при чім праця редактора і надалі лишиться без якої будь винагороди.

Усіх передплатників, що боржні „Євангельській Правді” проситься вирівняти свої залеглості.

—o*~*~*o—

РІДНА ШКОЛА ПРИ УКРАЇНСЬКІЙ ПРЕСВИТЕРСЬКІЙ ЦЕРКВІ В ТОРОНТІ

20 Клермонт вул.

В Суботу, 11-го Вересня о 11 год. рано розпочнеться Рідна Школа. Школою провадитиме Проп. М. Фесенко. Ціллю школи є передати дітям українські народні скарби і любов до своєї мови і культури.

Недільна Школа при Українській Пресвітерській Церкві в Торонті.

Недільна Школа під ч. 20 Клермонт вул. розпочнеться в Неділю 12-го Вересня о 11 год. рано.

Недільна школа має на меті дати релігійно-моральне виховання дітям. В зрості і життю дітей це є справа найбільшої важности. Дитина без здорового релігійного виховання виросте зубочена духово і морально. Про це твердять усі світознані фахівці вихови дітей. Тому батьки не повинні посилати своїх дітей до без-

Малий Катехизм

Питання 27 — Як принизивсь Христос ?

Відповідь — Приниження Христа полягало в Його народженні в низьких обставинах (ц), що Він був під законом (ч), що Він підлягав усім нещастям цього життя (ш), Божому гніву (щ), і прокляттю смерти на хресті (ю), що Його поховано, і в Його перебуванню під властю смерти якийсь час (я).

ц) Лука 2:7. І вродила Сина свого перворідня, і сповила Його, й положила Його в ясла бо не було їм місця в гостинниці. Фил. 2:7. Тільки ж умалив себе, прийнявши вид слуги будши в подобії чоловічому.

ч) Гал. 4:5: Як же прийшла повня часу, послав Бог Сина свого, що родивсь від жени і був під законом.

ш) Іс. 53:3. Він — маловажний і в погорді у людей, чоловік, зазнавши горя й болів, так що ми від него одвертали лице своє; гордили ним, та ми його ні за що мали.

щ) Матт. 27:46. Коло дев'ятої ж години покликнув Ісус великим голосом, глаголючи: Ілі, Ілі лама савахтані; тесть: Боже мій, Боже мій, чом мене покинув еси ?

ю) Гал. 3:13. Христос викупив нас од клятьби закону, ставшись за нас клятьбою, (писано бо: Проклят всяк, хто висить на дереві). Фил. 2:8. І здававшись видом, як чоловік, принизив себе, будши слухняним аж до смерти, смерти ж хрестної.

я) І Кор. 15:3,4. Бо я передав вам найперш, що й прийняв, що Христос умер за наші гріхи по писанням, і що поховано Його, і що встав третього дня по писанням.

—o*~*~*o—

Скільки католиків в Америці

Нараховують католиків в Америці біля 22 мільонів, це з дітьми. Проте Американські Баптисти мають багато більш церков ніж католицька церква. Методисти мають церков в два рази більше ніж католики.

божних шкіл, або до шкіл де їх навчається релігійним марновірствам. Подбайте про те аби ваша дитина виховувалась на чистій науці Слова Божого, та охороніть її поки непізно від шкідливих впливів.

МІСЯ В РІДНОМУ КРАЮ

(Відчит Проп. В. Кузіва на Все-Євангельськiм Україн. Соборі)

Дуже цікавим для нас було б почути, що сталося з євангельським рухом, від коли перервано правильну працю і за війни. На жаль вісти, які доходять до нас дуже скупі, так що годі мати вірний образ його теперішнього стану.

Коли большевики заняли Західню Україну усі Євангельські громади мали бути розв'язані, будинки церковні сконфісковані. Декого з проповідників і мірян розстріляно, декого вислано на Сибір, кільканадцять проповідників перейшли жити в Німеччину а решта осталась на місці. За час большевицько окупації вірні обходились без пастирської обслуги збирались самочинно на Богослуженні і самі обходили Господню Вечерю. По відступі большевиків були відомости, що проп. І. Журило обслуговував громади на Покутті, а пропов. А. Максимюк на Поділлі. Проп. Ж. Потапович і Л. Бу-чак вели місійну працю між збігцями в Німеччині з України, а відтак повернули в рідні сторони. Центральне Бюро в Женеві посилає для них харчеві пакунки і це одинока поміч, яку вони мають діставати зза границі.

Годі передбачити, яку долю прийдеться переживати рухові по війні, яка скорше, чи пізніше скінчиться. Одно певне, що світло започаткований і поширений рух не пропаде безслідно, що хочби настали скрайні обмеження, то вірні житимуть тим духовим задатком, який їм доручено за спокійних часів. За ці часи поширено сотки тисяч примірників Слова Божого, що стане духовим кормом для многих у прикрі часи. Є однак вигляди, що по війні настане бодай стільки релігійної свободи, що зорганізоване церковне життя для всіх буде можливе. На це повинні бути приготовані наші круги на іміграції і бути готові подати свою моральну і матеріальну поміч, скоро Господь відчинить знов двері для Благості Христового.

Ця поміч найбільш доцільна в цьому, щоб мати готовий наклад Слова Божого, тим більш, що Велика Україна може ввійти в круг нашої акції. Тоді не тисячі а мільони примірників Біблії будуть потріб-

(Докінчення на ст. 6)

НАТХНЕННЯ СВ. ПИСАННЯ

2 Петра 1:21. Бо ніколи із волі чоловіка не вповідало пророцтво, а від Духа Святого розбуджувані, промовляли святі люде Божі.

Сьогодні ми продовжимо наш дослід, що до досконалости Слова Божого, лише в іншому напрямі. Оскільки минулого разу ми порівнювали Писання з літературою і людським знанням того часу, та з священними писаннями інших народів, сьогодні ми торкнемося тих тверджень в Святім Писанні, що їх підтвердила модерна наука і що являються науковими пророцтвами, відкритими людям сотки років наперед, але котрих людство нерозуміло аж до наших часів. Присутність наперед передсказаних наукових фактів, що мабуть не були зрозумілі навіть тим, що їх записували є безперечно одним із доказів натхнености Святого Писання.

Ми пічемо наші досліди з 1 Кн. Мойсея. Не входячи в деталі інтерпретації 1-ої голови ми знайдемо в ній наступні твердження, що модерна наука усталила їх з якоюсь певністю лише тепер. В цім відношенню Писання є поодинокую книгою світа, що тисячі літ наперед попередила і модерні теорії і відкриття. Твердження Писання і сучасної науки сходяться в наступних пунктах:

1) Що світ мав початок. 2) Що земля колись була без світла, без форми і пуста. 3) Що земля була покрита водою і континенти появлялись поволі. 4) Що туман був такий густий, що воду і хмари неможливо було відділити одне від другого. 5) Що на землі було світло перед тим як стали видимі небесні тіла. 6) Що порядок сотворення був загально такий: перше рослини, потім водні сотворіння, птахи і ящури, четвероногі, люди. 7) Що Людина є твориво зовсім окремого порядку від інших звірів і відділена від них широкою і непроходимою межею.

2) Во всіх цих твердженнях усталених наукою Писання випередило людство на яких 2500 років, як що не більш. Відомий вчений Джеймс Джінс в книзі „Таємничий Всесвіт” пише: „Всю історію сотворення можна оповісти з досконалою точністю і повнотою в чо-

тирьох словах: „Сказав Бог повстать світе”. Порівняйте ці факти з неймовірними віруваннями людства про повстання світа і поглядами самих вчених з середньовіччя.

Наколи б людство досліджувало Писання і спеціально учені, то вони не потребували б робити так багато помилок в їх дослідах і тратити час на помилкові теорії. В Писанні нема ні одного твердження, щоб було доведено, що воно є помилкове, але є чимало научних фактів, що є ствержені в наші часи і котрі були відкриті в Писаннях сотки років наперед.

Відкриття научних фактів є розсіяні по всьому Писанню і служать ілюстраціями слави Божої. Так у Йова 26:7 ми знаходимо:

3) „Північ розпускає в порожню, 4) повісив землю на нічім”.

Вчені лише в останнім столітті відкрили з винаходом телескопів, що на самій півночі знаходяться небесні простори зовсім незаповнені зорями, як би пуста місце в просторах: Йов знав про це задовго до винаходу телескопів. Знов Йов знав, бо Бог відкрив йому, що земля висить на нічім. В часи Йова все людство вірило, що земля є або на китах, або на слонах, або на воді і вітрах і т. д. Вчені до майже модерних часів вірили в усякі нісенітниці. Птоломей в Єгипті вчив про сфери, що оточують землю і лише в кінці середньовіччя з винаходом кращих інструментів ніж людське око, світ довідався, що земля висить на нічім. Йов писав про це 3000 років назад. Звідки він довідався про ці річі, що були таємницею для людства майже до наших часів?

Та це не є поодинокую річ що ми її знаходимо в Писанню. Йов наприклад не тільки знав, що хмари складаються з водяної пари, але він вказував на проблему ваги води в хмарах. В голові 26 верш 8 Він пише про Бога:

5) „Він звязав води в хмарах своїх, і хмари не розсідаються від них. Гол. 37:6 „Розумієш же рівновагу хмар, це діло Бога найзвершеннішого в знанні”. В чім справа? Дуже просте питання. Всі ми знаємо, що пара є тяжче повітря, як і сама вода є тяжче воздуха. Як

вода може літати в повітрі та ще так високо і часом в формі замерзлих частинок? Це було таємницею для вчених аж поки не розвинулась хемія як наука. Йов же маючи надприродне знання вказував на цю проблему з стародавних часів. Як вага води в хмарах може бути пояснена? Справа в тім, що молекула води складається з двох атомів водня і одного кисня. Воздух має найбільш азоту і кисню. Тепер атом азоту і кисню є легше молекули води і тому пара мусіла б бути все на землі, а не геть в горі. Але справа в тім що Бог усталив ці річі наперед. Азот і кисень в повітрі завжди не є окремими атомами, але зеднані по два і два атоми азоту чи кисня є на 1/3 тяжче ніж молекула пари.

В той час, як через довгі тисячеліття люде і їх провідні вчені вірили, що земля рівна, Бог відкрив Давидові факт, що земля кругла. Зверніть увагу, на те, що коли псалми говорять про землю, то вони завжди говорять про „круг землі”.

6) „Він визначив вітрові вагу”. Але людство цьому не вірило через довгий час, поки модерна наука не ствердила твердження Святого Писання.

Коли ви дістанете модерний підручник фізики, то ви там знайдете оповідання, про те що повітря має вагу, що на кожний квадратний інч припадає сотки тон тиснення і що людей це тиснення не роздає лише тому, що ми маємо це повітря і внутрі і з наружи і воно урівноважується, але як викачати повітря з пустої пляшки, то вона буде роздавлена тисненням повітря. Ви знаєте що Йов ще сотки років до нашої фізики вчив своїх дітей цих же річей. Він знав мабуть чимало річей, що ми з гордістю називаємо великими винаходами людства. Гол. 28:25.

Окрім цих цікавих научних пророцтв, ми знайдемо в Писанні цілий ряд незвичайно цінних научних вказівок.

7) Еклізіаст нам каже про круговорот вод. Море, хмари, ріки і т. д. Про це людство не знало довгий час. Псалми кажуть нам, що спочатку поверхня землі була рівна, а від так повстали гори і долини (Пс. 104:8).

В науці це лише модерна

теорія. Писання дає нам цілий ряд важних астрономічних фактів, що їх знайдено правдивими в наші часи. Але я не буду зупинятися над всіма цими фактами. Лише зверну вашу увагу на незвичайно цікаву вказівку, що нею астрономи зуміли скористатись. Це був випадок коли наука мала безпосередню користь з Натхнення Писання. В половині останнього століття дуже важливий факт був відкритий швейцарським астрономом М. де Чесо. Він робив певні хронологічні досліди і стараючись усталити астрономічно дату розп'яття Христа, досліджував книгу Даниїла. Між іншим Чесо пише, що астрономи приймали це майже як правило, що є зовсім неможливим найти цікл котрий би гармонізував день, місяць і рік. **Це був, він пише: „свого роду філософський камінь в астрономії, або як вічний рух в механіці”.** Досліджуючи пророцтва Даниїла спеціально періоди 1260 років, 2300 і різницю між ними, він найшов, що різниця між ними 1040 є як раз цим пошукуваним періодом, та що 1260 і 2300 років являються **доконаними астрономічними ціклами.**

М. де Чесо пише: „Я мушу закінчити одною заміткою. На протязі многих століть Книга Даниїла, і спеціально ці верші були цитовані і дискусовані багатьома ріжними авторами, так що неможливо сумніватись в їх стародавности. Хто міг навчити їх автора чудесним відношенням періодів, котрі він вибрав як місячно соняшні обіги? Чи є можливим, маючи на увазі всі ці факти, не признати в авторі Книги Даниїла, Творця неба і всього воїнства його, землі і річей що на ній. Цей цікл де Чесо запропонував назвати в астрономії ціклом Даниїла.

Волтер Мондер, що був 50 років Суперінтендом соняшного відділу Королевської обсерваторії в Грінвіч стверджує точність цього винаходу.

Поміж вченими, так само як і поміж людьми можуть бути особи, що поводяться як одна безрога супроти дуба. Це є стародавня байка. Безрога наїлася жолудів до сита, від так виспалась в тіні того ж дуба, а від так пробудившись стала рити в нього коріння. І коли ворон докорив її за невдячність, то безрога каже:

(Докінчення на ст. 6)

МІСІЯ В РІДНОМУ КРАЮ

(Перенесено зі ст. 4)

ні до місійного вжитку. Наклад Бритійського і Заграничного Біблійного Товариства перекладу Куліша виносив понад 400,000 примірників Старого і Нового Заповітів. Весь цей наклад розійшовсь ще перед війною, з чого більша частина розійшлась на Західній Україні в наслідок евангельської місії. Зразу в більшості ширилась між нашими людьми російська Біблія, головною на Волині, Поліссю, Підляшші і Холмщині. В Галичині поширювано тільки Українську Біблію. Відтак наші люди, знаючи, що можна набути Українську Біблію, домагались її, так що по статистиці Бритійського Товариства в Польщі Українська Біблія була в більшості поширена від російської. Це спонукало Бритійське Товариство до нового перекладу і накладу Української Біблії. Нового перекладу dokonав проф. І. Огієнко під доглядом ревізійної комісії в складі якої входили представники трьох евангельських груп: лютеран, баптистів і пресвітеріян. Видано зразу 4 Євангелія, хоч весь переклад був зроблений. Більш як певне, що Бритійське Товариство не зможе якийсь час по війні докінчити започаткованої праці. Більш як певне, що весь наклад Нового Заповіту пропав в згарищах Варшави на початку війни, старий наклад вичерпано, ми остаємось без

НАТХНЕННЯ СВ. ПИСАННЯ

(Перенесено зі ст. 5)

„Нехай сохне, мені лише треба жолудів від котрих я набуваю сало”. Всі ті люди, що не признають любові і величчю Творця і за Його дари платять Йому гріхом, не є краще цих звірят, що годуються жолудями. Таким дубом для всього людства є Писання-слово досконалої чистоти і правдивості, без помилки і нема неправди в нему. Найціннішою річчю в нім є дорога спасення, наука, що є прощення гріхів і для грішника у ніг Христа. Научні і інші інформації є цінні і важні, але дорожчим камінем і звершенням Писання є Христос. Бо нема іншого імені під небом даного нам, щоби нам спастись ним, окрім імені Ісуса Христа.

Біблії, вояки без зброї.

Та Бог памятає за всі наші потреби, і за найбільшу нашу потребу — духовий корм, хліб життя і Він не хоче, щоб Його діти були голодні, або їли хліб, що не насичує. Бог зродив благословенну думку в деякого між нами, щоб ми своїми засобами і зусиллями цей хліб життя для наших братів і сестер в свій час приготували. Треба памятати, що по війні будуть заходи поширити на Україні Біблію у всяких мовах, наш великий обов'язок є подбати, щоб там ширилась Українська Біблія, якої домагається наш нарід. Біблія в чужій мові, це вода на млин ворогів Євангельської Церкви між нами, мовляв, що це не наша а чужа віра і церква.

Друга важна поміч, яка потрібна і яку може наша імміграція подати це евангельська література. Її брак дуже давався відчувати скоро евангельський рух став скоро і чисельно ширитись. Під іменем евангеліків приходили всякі прошені і непрошені гості, всі домашні і чужі секти, деякі скрайно чудернацькі, а то звироднілі. Нарід не розбираючись в усіх цих „духових покрученнях” приймав кожного, хто приходив до нього з словом Божим, хто підшивався під назву евангельську. Проповідників було за мало, щоб протиділати цим затіям, книжки, котра вказала праву путь не було, так що ці дивовижні секти виводили людей з-під ринви на дощ, компромітуючи евангельську справу, викривлюючи велику ідею. Крім Біблії, потрібна література, яка би Біблію в світлі історичного протестантизму, її розуміння вірним подавала. Край своїми засобами цього зробити не міг і тим більш не зможе зробити по війні через воєнне зубожіння. Важне дуже є, щоб збільшити і скріпити провід евангельського руху по війні. Провід до війни ввиду величини руху був рішуче за малий. За мало було проповідників, за мало було проповідників з вищою освітою. Край клав велику надію на поміч від імміграції, в цьому напрямі, на жаль, його надії не здійснилися, дав би Бог, щоб цим разом, молитви наших братів і сестер були вислухані — щоб ми могли вислати в Рідний Край більше сіячів Слова Божого.

Є ще інші справи, які грають важну роль в краю, а які

зовсім, або мало завважають на праці тут. Приміром в Польщі всі інституції були контрольовані або католицькою або православною церквою. Нововірці або були відтяті від них, або коли могли користати з них мусіли підлягати впливам церкви, яку полишили.

Однак годі поминути таку річ, як стан проповідників, що спаслись та переживуть цю війну. До війни всі вони ледве могли животіти за ці платні, які вони діставали. Одинока посвята для справи давала їм сили свої домашні тягарі нести. Війна цей стан їх страшенно погіршила, роками не одержували вони ніякої платні, годі навіть уявити собі, які лихі часи їм доводилось переживати. Майже всі проповідники мають родини, діти підрастають, потреба їх в люди вивести, потреба їм шлях до життя вказати. Певно, що заграничні церкви зроблять все можливе, щоб їм їх долю в Європі гірку осолодити. Потреба памятати, що всі церкви по війні будуть зубожілі, що візьме довший час заки все поверне до нормального життя і вони зможуть за других подбати. Остаються Америка і Канада, в яких церкви будуть в стані цей обов'язок супроти братів по вірі сповнити. Про наші потребини ми повинні ці церкви як найдокладнійш поінформувати і вказати на konieczність їх помочи в нашому духовому пробудженні. Було б добре, щоб Собор зладив від себе відповідний меморіал і його розіслав до всіх евангельських церков в Америці і в Канаді. Заки однак чужа поміч прийде, невідомо коли і яка, ми повинні подбати за пом'ч, яку ми в силі самі подати. Я пропоную щоб Собор виніс постанову, силою якої створено фонд-готовий на поміч проповідникам зараз же по скінченню війни. Найкраще було б, коли б кожна група репрезентована на Соборі такий фонд у себе завела і ним своїх проповідників підпомагала.

Потреба памятати, що діло Боже в Ріднім Краю, це плід нашої віри у великій мірі на імміграції. Це давало велику моральну силу нашим братам в Краю, свідомість, що той самий рух приймається між українськими людьми за морем, що ці люди роблять все можливе, щоб допомогти сво-

ім землякам добути з духової неволі і стати справді вільними людьми. Такої помочи буде вимагати від нас наш нарід, доки він не зможе стати на власні ноги. Поки що почесна роль допомоги нашим братам і сестрам у їх духовому визволенню спадає на нас. Хай Бог допоможе нам сповнити це завдання згідно з нашим покликанням Христом Ісусом.

ПРОТЕСТАНТСЬКІ ЦЕРКВИ В ЕСПАНІЇ

Українські католицькі журнали пишуть, що католицька церква стояла за волю сумління, а протестанти були проти неї. В „Канвертед Католік Магазін” надруковано офіційний звіт Державного Секретаріату в Вашингтоні. В цій звіті кажеється, що в той час, як католицька церква в Еспанії користається державним попертям в кожному відношенні, протестантські церкви в Еспанії не мають легального становища і немають ніякої протекції чи гарантії.

(Звичайно чужинецькі церкви можуть існувати, але еспанцям до них заходити не вільно). Поліція в Мадриді сконфісковала 100,000 еспанських Біблій, що коштували 20,000 пезо і знищила їх. Від 25-го листопада 1939 року в Еспанії заборонено друкувати і розповсюджувати Біблії і Нові Завіти. Це є приклад Католицької свободи сумління, в країні де вони мають владу. Їх плани на будуче для Америки мало чим різняться від того, що вони роблять в Еспанії. Священик Джан Райан в книзі „Держава і Церква”, що має апробату кардинала Гайес, пише: „Але конституцію можна змінити, і не католицькі секти можуть ослабнути до тієї міри, що їх можна буде заборонити. Який порятунок матимуть тоді вони від католицької держави?”

Заходом Укр. Евангеліків

Вийшов новий укр. співанник:

КНИГА ХВАЛИ

Співанник має більше 200 чудових пісень з нотами і має добру оправу. Ціна співанника 75 ц. Для Евангельських громад, що купують в більшій кількості 65 ц. Просимо слати замовлення на адресу ред.:

MUCH IMPRESSED WITH HOSPITALITY OF SCOTCH PEOPLE

PTE. MICHAEL WLADYKA
TELLS OF HIS IMPRESSIONS
OF TOUR

PTE. MICHAEL WLADYKA
Member of Ukrainian.. Presbyterian Congregation in Oshawa, whose letter to his sister, Olga, telling of the beauties of.. Scotland and the British Isles is reproduced in these columns. The son of Mr. and Mrs. Alex.. Wladyka, 392 St. Julien Street, his wife resides at 153 Celina Street.

One of the strangely affecting letters that come at times from the boys overseas has been brought to the attention of The Times-Gazette, and, so beautifully worded is it and so fine are the sentiments expressed that it is well worth printing in full. The writer, who had no idea in far-away Britain that his thoughts would get into print over in Canada, is Pte. Michael Wladyka, whose wife lives at 153 Celina Street. His parents, Mr. and Mrs. Alex. Wladyka, live at 392 St. Julien Street and it was to his sister, Olga, at the same address, that the letter was written.

Michael Wladyka, whose wife, Mary, brought in the letter, worked at the General Motors. After his preliminary training at Ottawa, he went overseas early this year with the Brockville Rifles and is now a member of the Lorne Scots Regiment in London, England.

The letter speaks for itself, in its expression of the writer's appreciation of natural beauty, his wish to return to his home and loved ones, and the expressions with which it closes.

Written on stationery of the

“King George and Queen Elizabeth Victoria League Club”, situated on one of the world's most famous thoroughfares, Princes Street, Edinburgh, and dated June 10th, it is as follows: “Hello, Sis Dear: Here I am away up in beautiful Scotland in one of the nicest capitals of the world.

“Words cannot express my appreciation of the natural beauty of this part of the isles, but I can only say that songs like Loch Lomond, Bonnie Dundee, On the Bonnie Banks of Clyde, and poems about places like Inverness go a long way in telling you of the beauties found here and of the spirit of the people.

“I travel far and wide on my leaves. I have been to London and Aberdeen. Now I am in Edinburgh and for the week-end I shall be in Loch Lomond and Loch Katrine.

Scottish Hospitality

“In no place have I yet seen a whole populace give men the hospitality that Scotland gives to our men in uniform regardless of nationality, race or creed. In these past two days I have had a dozen invitations from people here to spend my whole leave with them. One lady said: “Yes, soldier, and ye won't have to get up in the morning. I'll bring ye a cup of tea for breakfast”. Fine homes give their addresses to Service clubs to take in men. Canadians, especially, are always welcome. Is it any wonder that everyone goes to Scotland on leave?

Travelling along the shores of the North Sea to Aberdeen, I saw much of that beauty which Bobby Burns so well describes. It sure is a treat to see the Highlands with the gorse in bloom and the thatched roofs of the shepherds' homes with whole hills and valleys spotted with sheep. And little fishing villages on the rugged coast with nets lying out to dry.

“Aberdeen is a city built of stone like you see Robson's home or those up north in Oshawa. I wandered about from the Don river to the Dee and all I saw was these beautiful buildings without one made of wood. They sometimes call Aberdeen the silver city for, after a rain when the shining sun rays hit the tiled roofs and wet stone walls,

the whole city glistens like a mirror. It is a wonderful sight.

“I started my leave alone and arrived back here in Edinburgh alone - but have found Nick Hraynyk here on leave and will spend a few days with him.

The Highland Fling

“Now, Edinburgh, Olga, is really a spot not to be compared with any city in the world. It's a picture of beauty. On the highest point, Edinburgh Rock, stands the famous Edinburgh Castle, towering like a monument to the spirit of the Scotch people. Down deep in the valley is a natural amphitheatre with a floor and few thousand seats where an outdoor orchestra beats out the rhythms of old and new dance tunes while hundreds of couples dance everything from the tango and the rumba to the polka, and, most important, the Highland Fling. It is real community spirit and when I look down from my window and watch the crowd down there I feel that here really is something about this country that makes it so great. I like to see the pride that people take in their appearance and how well dressed everyone is, in spite of the strict rations.

“All this, Sis, is Scotland, the land of the heather, the lochs and the hills. It's more beautiful than anyone has ever described it and a Scotchman is far more generous and hospitable than any race I have ever met. I shall always come this way for my leaves and one day when Mary and I are travelling abroad we shall come here together.

“I long for home each hour of every day and the ones I love are always close to my heart in all I do. But when God grants that this war and suffering and heartaches end, with our victory, I shall always be thankful for the better understanding of nations of the world that has come to me from suffering, quiet meditation, travel and intermingling with other people - all those things that a bad situation has brought about.

“Give my love to Dad, Bill and the family from me away up here where the porridge is swell and Presbyterianism stronger than ever. God bless you all. Love, Mike.”

(The Times-Gazette)

Читайте і передплачуйте „Евангельську Правду”.

ПОДОРОЖ З ЕТЕЛБЕРТ — ДО ТОРОНТА, ОНТ.

(Продовження)

Моя відповідь була — що я приїхав на тілесний відпочинок — але если ваше бажання є щоби я проповідував — то я готовий проповідувати.

11-го Липня моя жена і я були на вечері в брата і сестри Фесенків. Тут ми відчули себе як у своїх любящих приятелів. Справді, Пані Фесенко прилагодила гарну вечеру. При вечері продовжувалася дальше розмова про захід і всхід — про евангельську роботу про духове евангельське обіднання.

Прийшов час і ми разом пішли до укр. пресвітерської церкви в 7-й годині вечером.

Справді Українська Пресвітерська Церква в Торонто має чим похвалитися. Громада має гарний новий молитовний дім — модерного стилю — все викинчене — все гарне — так що такому проповіді як пасторові так само і громаді належить велика честь — що вони так гарно і поважно уміють провадити церковну роботу.

Вечером в Неділю на 11-го Липня о 7-й годині, ми мали евангельське вечірне Богослуження. Початок Богослуження почав пастор Фесенко, піснею а пісню почала грати на органі 9-л-тня дівчина. Коли я побачив маленьку дівчину при органі, то я дякував Господеві за її здоровля — мені було дивно що така мала дівчина могла своїми молоденькими руками грати на органі і помагати нам провадити вечірні евангельські Богослуження.

По співах і читанню слова Божого — молитвами ми разом були піднесені в духовості.

Пастор Фесенко представив мене як пастора Української Злученої Церкви Канади з заходу. Потім я передав привіт з заходу від наших церковних членів.

Моя промова була Один Господь — Одна Віра — Одна Церква — Одно Хрищення, посл. Ап. Павла до Єфесян — 4-голов. Всі слухачі звернули свою увагу — чудова духовна тишина — всі як одна родина Божя — всі обіднані евангельським духом — всі відчули в собі Христа Його науку — любов — і духове задоволення.

(Продовження на ст. 8)

HEALTH FOR EVERY DAY

by Dr. Helen MacMurchy, C.B.E.

Street Safety.

What do you do before you cross the Street? First, you choose your place to cross. The right place to cross the street is at a Street Crossing. A street crossing is where one street crosses another. These traffic lights are a great safety. The Green Light, or the Go-Light people call it in some American cities was quite an invention. Walkers cross with the Green Light. You never cross when you see a Red Light in front of you. A Red Light says Stop. But we cannot have green and red lights at every crossing. It would cost too much. What do you do before you cross a street where there are no Traffic Lights?

Look and see that you are at real street crossing. When the other street does not really go across the one on which you are walking but stops short of it, that is only a half crossing. Look out there before you step off the sidewalk down on to the roadway. Someone may be coming along at the fastest pace allowed by the speed limit and perhaps he does not think that you will cross at a place where one street stops and the other street goes on. So Look Out.

There you are then at a real street crossing with no traffic lights. What do you do? First you look to your right and see if there is any vehicle coming on the roadway. No - the street is clear. Then you look to your left to see if any vehicle is coming. No - all clear on the left. Then you go steadily across at your usual smart walk and you should get across safely. But if you see anything coming, you wait till you can cross safely. It is understood that you are allowed to finish your crossing without interference. If some vehicle comes unexpectedly round the corner, stretch out your right hand, pointing in the direction you are going, so that the driver will take warning and let you go past. But use common sense, there are laws about the age at which a driver can get a license to drive. If this driver looks too young or the least bit unsteady or if he shows any sign of intoxication, make way for him. He is dangerous. Let him pass. But take down his license number and give it to the police-

man on your beat and tell him just what happened. That driver should be warned and a timely warning helps to prevent future accidents.

—o«\$*»o—
THE PARABLE CORNER

L. K. Pelton

“Take these two messengers
With you o'er land and seas
To close and open the doors,
“Thank you” and “If you please”.”

Edwin Gordon Lawrence
The above lines are based on the nursery rhyme which runs as follows:

„Hearts, like doors, will open
with ease

To very, very little keys:

And don't forget that two of
these

Are ‘I thank you’ and ‘If you
please’.”

The subject of our Parable Corner this month is “Courtesy” Think well on the above lines. They contain a secret that is largely lost to a great portion of society to-day. Just exactly when, how or why it happened it is difficult to say, but that it has happened no honest observer can deny. We are living in a day which is almost devoid of courtesy. A shocking number of our Youth do not appear to understand, let alone have, even the simplest good manners.

We recall a very amusing incident at the entrance of one of the large Toronto shops, but, though amusing, it reveals what has happened to our society in regard to good manners. We stood before one of the revolving doors waiting for an elderly woman to precede us when a young man ‘blew’ in between us and ‘beat’ us both through the door. As he rushed past the elderly woman lifting her cane with stately grace smiled and said, “Quite right my young friend, my apologies, Gentlemen and Youth first”. Then with a significant shrug of her shoulders and still smiling in that supremely wise fashion of those who have grown tolerant as they have grown old remarked, “Youth is rather pathetic without manners isn't it?”

Anyone is pathetic without good manners. Without courtesy we find so many doors barred to us and the tragedy of it is that those who lack courtesy seldom

**ПОДОРОЖ З ЕТЕЛБЕРТ
— ДО ТОРОНТА, ОНТ.**
(Перенесено зі ст. 7)

Я сказав до поважних слухачів — чому ми віримо в еван. зібрання — тому бо ми віримо в духову силу — в силу організації, бо в об'єднанню є сила, потіха, духове відновлення, духова просвіта і життя.

Нам Потрібно Жиючого Бога, Христа, Його Євангелії. Нам потрібно більше духової кооперації-єдності. Нам потрібно сильної віри — одного духового нового відродженого хрищення — для нас Христос — то життя. Ми віримо в духове об'єднання — ми ві-

realize why the very doors they desire most to enter are closed to them.

We heard the other day of a man employed in a war job for which, according to his own statement, he had no specialized knowledge, but which pays him more money than any previous work he ever had. He got the job and holds it because he possesses innate courtesy which enables him to deal firmly with a sometimes disgruntled public, without offending, often restoring good humour, and all the while protecting the interests necessary for the war effort. That man will always be in demand.

The little courtesies of life may seem unimportant to some people but actually they are exceedingly important because they spring from the inner life of the individual where reside all those ideas and attitudes which go to make up the real person. Usually the discourteous people are those who consider themselves the centre of the universe, always they instinctively think of themselves first. On the other hand those who realize that God is the real centre of universe and that the true meaning of life is to be found in His purposes know that all people are equally important to God and that one of the first duties of His children is to consider others. Courtesy is the natural product of unselfishness, it comes easily to one whose life is centred in God.

Don't ever make the serious blunder of underestimating the value of the two little keys — “Thank you” and “If you please”.

римо в братерське приятельство — ми віримо що з нами Бог — з нами Христос — з нами Христова Євангелія.

Ми віримо в духове еван. зібрання, бо ми на такому духовім зібранні будемо своє життя — свій характер. Ми мусимо практикувати християнство — бо правдива Христова церква стоїть на підставі любові і самопожертвованню. По проповіді — пісні, молитви, всі повиталися як брати і сестри — як одна родина. Ми не розділені — одно тіло ми — ми одно по духу — одно по любові.

Всі розійшлися в більшій духовості і в надії що прийде ще час, що наш український народ прийде до Христа і прийме Його як свого Божественного Учителя і Спасителя Христа.

По вечірнім Євангельським Богослуженню, моя дружина, і другі декотрі особи пішли до дому пастора Фесенка, і там перебули час в духовості і в великій духовій надії про духову євангелізацію між нашим українським народом.

В Понеділок, липня 12, я мав спосібність бачити великий Оренджменський похід — це найбільший похід що я міг бачити. Цей похід показував вільно-рівність, братерство, об'єднання і загальне приятельство.

Липня 13-го вечером ми були прийняті на вечері в Торонто, в Панни Бурлінгтон — тут ми перебули весело радісну годину.

Середа, Липня 14-го ми поїхали до своїх давніх приятелів, А. Шушельницьких, тут ми були прийняті як свої — вони мешкають в Нью Торонто.

Четвер 15-го Липня я мав спосібність побачити в Торонто на Квін Стріт — реставранти що утримують наші українці. Так мені говорили декотрі українці що в самім Торонто — можна нарахувати около 100 реставрантів а около 150 малих склепів, що тримають наші українці. Значить що наші українці разом з другими народами працюють і живуть в приятельстві.

(Дальше буде)

—o«\$*»o—

„Євангельська Правда” повинна знаходитися в кожній євангельській хаті!